

Bohoslužby v Zábřehu 6.listopadu 2022

Lk 20,27-38

Milé sestry, milí bratři, asi vás také někdy napadá otázka, jaké to bude tam v nebi? Jsme v této oblasti jako děti, které se někam těší ale nevědí, jaké to bude. A tak přemýšlejí, ptají se. Mami, jaká je ta chata, kde budeme na dovolené? Bude tam krb? Bude tam signál? Bude tam zahrada? A houpačky? A jak daleko to bude do lesa? Myslím, že si to umíme živě představit. Co se nebe týče, nevíme nic přesného. Bible popisuje ráj, popisuje, jaké to bude, až se ujme vlády Bůh. Mluvíme obecně o nebi, případně o pekle, ale takové Zjevení mluví spíše o nové zemi. I zde tedy čas po vzkříšení zůstává zahalen tajemstvím. Jistě to má svůj důvod. Možná v tom, že Bůh nás nejprve postavil na tuto zemi a zde se máme soustředit na jeho poslání. A co se nebes týče? Víme to nejdůležitější. Víme, s kým tam budeme, víme proč tam budeme. Když jedeme na nějakou velikou oslavu, také jedeme kvůli těm, kdo tam budou. Jestli hostitel použije židle ze smrku nebo dubu, jestli bude jeden velký stůl, nebo mnoho menších, to už přeci není důležité. Nerozhoduje to o tom, zda se na to všechno budeme těšit, zda rádi přijedeme.

Možná jste už poznali, že s některými lidmi se věci mají tak, že když si něco neumí představit, tak to odmítnou. Já si to nějak s tím nebem neumím srovnat. Kam se všichni vejdou? A jak budeme vypadat? Co tam budeme dělat? Prostě to nejde člověku do hlavy. A tak je možná si říct, že nebe nebude. Nebude tím pádem ani vzkříšení. Nesedí to do našich představ světa, tak to jednoduše odmítneme. V době Ježíšově takto smýšlela jedna skupina lidí, kteří se nazývali saduceové. Pro svůj postoj měli jistě vážné důvody. Opírali se o Zákon a z jeho ustanovení jim vycházelo, že úvahy o světě, který by přesahoval tento náš prostor k životu, jsou scestné, nedávají smysl. Jako jasný důkaz vzali jedno nenápadné a možná za Ježíše už i nepraktikované, ustanovení. Má-li toto slovo Zákona platit, potom to pro život po vzkříšení znamená velikou komplikaci, prostě to v nebi udělá zmatky.

Přátelé, nic ve zlém, ale zdá se mi, že ti saduceové by se dnes rozhodně neztratili. Jsou to mistři slova. Tedy slova, které se dá pěkně ohnout, se kterým se dá velice dobře manipulovat. Když to takto vyloží před různé lidi, dostanou je do kouta. Jak na to odpovědět? Ono to zní velice logicky. A pokud zrovna nemáte se vzkříšením osobní zkušenost, musíte uznat, že své argumenty nemáte oč opřít. Takových úvah, které mají něco zpochybnit, rozbít, jejich cílem není poznání pravdy, ale jen vnesení zmatku, takových jistě slýcháme celkem dost. A je pro ně typické právě to, s čím přišli ti saduceové. Jasný argument, jasný případ, který nelze popřít, který nelze zpochybnit. Platí-li toto, nemůže platit něco jiného. Síla tohoto argumentu je v tom,

že vaši pozornost zaměří přesně tam, kde ji oponent chce mít. Nutí vás přemýšlet o tom, že to nesedí s tím, čemu věříte, k čemu se přikláníte jako pravdivému. Protože vás donutí myslet na to, jak to tedy po tom vzkříšení bude, nedojde vám, že samotný problém je dost složitý, není zdaleka tak jasný. Tento silný argument je tak silný proto, protože ho autor vytrhl z kontextu. A protože se nejedná o běžný problém, moc vás ani nenapadne nad tím kontextem přemýšlet. Nedojde vám, že se setkáváte jen s částí pravdy, případně se značně zjednodušenou verzí, ze které si autor zdůraznil jen to, co mu vyhovuje. Zkrátka a dobře, k přesvědčení, že není vzkříšení, saduceové nedošli tím, že by tolik meditovali nad tímto článkem Zákona a nedalo jim to spát. Pokud by tomu tak bylo, pokud by chtěli uvěřit, ale tato věc by jim v tom bránila, vypadala by jejich otázka trochu jinak. Z textu je ale patrné, že nad Ježíšem chtějí slavit triumf, chtějí ukázat, že se mýlí. Stejně jako se mýlí všichni ostatní, kteří s nimi nesdílejí jejich pohled na věc.

Není problém, jak člověk o různých tématech přemýšlí. Ani zde není zásadní problém v tom, že nadnesená otázka může v některých posluchačích vyvolat pochybnosti. Není problém v tom, že některé skutečnosti vnímáme zjednodušeně, povrchně. Třeba mluvíme o tom, že den má 24 hodin, rok 365 dní. Každý ale ví, že to není tak přesné. Je to však celkem fuk, pokud s tím nezačneme operovat jako přesným argumentem. Třeba ve chvíli, kdy se nám nebude chtít komplikovat život tím, že jednou za čas má únor dvacet devět dní. Je potřeba umět rozlišit, kdy jsou věci jen zjednodušeny, protože je nepotřebujeme znát do hloubky, a kdy si je zjednodušujeme, protože je nechceme znát do hloubky. Saduceové vzali nějaký problém, který dost zjednodušili. Nechtějí nad ním přemýšlet, chtějí jím druhé přesvědčovat. Tak jako mnozí dnešní upřímní hledači pravdy předkládají argumenty, ne proto, aby nějakou problematiku řešili, ale aby druhé znejistili, rozložili jejich důvěru.

Nabízelo by se jednoduché řešení, kdyby Ježíš s těmi saducei začal vést polemiku o tom, co bylo míněno levirátním zákonem, jak to Bůh myslel se stvořením muže a ženy. Jistě by to bylo zajímavé. Ale bylo by to k ničemu, protože zde nejde o pochopení smyslu levirátního práva. Kdyby o tom Ježíš s těmi saducei začal debatovat, nejspíš by je udolal. Ovšem zapadlo by to podstatné, kvůli čemu celá debata začala. Zapadla by problematika vzkříšení, respektive jeho pokřivený obraz, který se saduceové snaží předložit. Proto Ježíš neřekne, že by jejich argument byl špatný a vytržený z kontextu. Jistě by se místo něho našel nějaký další a dost možná by došlo i na jiná témata ve vztahu člověka a Boha. Argument, který zde předkládá Ježíš, mluví jiným způsobem. Upozorňuje, že do toho, co bude po vzkříšení, nemůžeme promítat současnou zkušenost. Čeká nás svět, který bude zcela jiný, protože bude stát na jiných základech. Podstatou je změna samotného člověka. A to je něco, co si moc nedokážeme představit, nedokážeme to úplně dokonale zpracovat. Pořád nám někde v mysli zůstává představa, že v tom nebi budeme takoví, jací jsme zde na zemi. Je to představa celkem přirozená, uvažujeme v kategoriích, které máme k dispozici. Ovšem Ježíš jakoby zde naznačoval, že přeci jen svět, který má v rukou Bůh, je trochu jiný než to, co dokážeme poznat a zpracovat. Proto neposílá Ježíše proto, aby nám vyprávěl, jak to tam bude vypadat, ale aby nám řekl, že to bude úžasnější než cokoliv, co jsme zde poznali jako úžasné. A zároveň s tímto povzbuzením, aby

nám také ukázal cestu, jak se na tuto novou skutečnost připravit.

Existuje dost věcí, které člověku můžou vzít radost z toho, aby se těšil na to, co bude po vzkříšení. Saduceové použili jakýsi logický argument, aby tuto skutečnost vyvrátili. S tím se můžeme setkat i dnes. Když začneme popírat Ježíšovo skutečné vzkříšení, popřeme i to, že Bůh pro nás něco úžasného chystá. Racionálních důvodů pro popření vzkříšení se přitom dá najít celkem dost. Ovšem nejde jen o samotné vzkříšení z mrtvých. Problém je i v tom, když začneme rozsuzovat, kdo v nebi bude a k do ne. Jistě, i zde najdeme hodně argumentů, kterými bychom si obhájili své oprávnění rozhodnout, kdo bude v nebi a kdo půjde do pekla. No, nevím, nějak se cítím klidnější, když vím, že poslední slovo v této otázce má Bůh. Přeci jen by mu do toho člověk neměl moc mluvit. Spíš tedy vůbec. Protože i když se odkážeme na Písmo, promítá se zde naše představa, děláme něco podobného jako ti saduceové – přenášíme do nebe pozemské pořádky, nepočítáme s tím, co Bůh s člověkem zamýšlí.

V nebi to bude skvělé, i když nevím, jestli má cenu nad tím přemýšlet. Čas od času slyším hlas, který mne přesvědčuje, že se na to vzkříšení raději nemám moc těšit. Já nejsem moc dokonalý člověk. Znáám Ježíše, snažím se ho následovat, to jo. Ale stejně těch kiksů, co se mi občas zadaří, těch je moc. Když vidím, jak to všichni zvládají a já ne, asi tedy nemá smysl přemýšlet, jaké to v tom nebi bude. A co víc, také slyším, že tam možná ani nebude skoro nikdo z těch, které mám rád.

Sestry a bratři, nebudme jako saduceové. Nevytrhujme z Písma texty, které by ostatním říkaly, že je nebe super, ale Bůh si to klidně užije i bez nich. Spíš přemýšlejme, co chce Ježíš říct, když připomíná, že Bohu jsou všichni živi. Nemůže v tom být třeba vyznání, že nebe je super právě proto, že tam můžeme být všichni s ním? A to bez ohledu na to, co všechno je za námi, protože Bůh nesoudí naši minulost, ale posílá svého Syna, abychom měli budoucnost, která se naplňuje v jeho přítomnosti. V nebi to bude super, protože nás tam zve ten, který nás dobře zná a ví co učinit, abychom se tam spolu s ním opravdově radovali.

Pane Ježíši, děkujeme, že před tebou umlkají všechny hlasy, které se snaží vnést nepokoj a zmatek do našeho následování, do přijetí tvé ruky, která nás provází i těmi nejne očekávanějšími cestami. Daruj nám svůj pokoj, abychom vedli ku pokoji ty, které jsi nám světil.

Amen.

Neděle 6.listopadu 2022

Napsal uživatel Vlastislav Stejskal
Úterý, 03 Leden 2023 12:38 -
